rozhodnutí, pokud jde o vyvěšení cen v hotelových pokojích neúplným. Následkem toho bylo napadené rozhodnutí, pokud jde o výrok o vině ohledně přestupku §§ 5 a 20 cit. župních statutů, dle § 6/2 zák. o ss zrušeno.

Poněvadž trestní nález prvé stolice a nař. rozhodnutí vyměřují trest Adolfu B. pro dva trestné skutky jednotně, nař. rozhodnutí bylo však co do výroku o vině ohledně přestupku §§ 5 a 20 cit. župních statutů zrušeno, musil výrok o trestu uloženém Adolfu B., býti zrušen ve své celistvosti, a náleží nyní rozhodujícímu úřadu, aby, pokud jde o Adalfa B., nalezl znovu o trestu, který jemu má býti uložen buď jen pro přestupek § 46 zák. čl. XL z r. 1879 nebo dle výsledku doplnění řízení po případě také pro přestupek §§ 5 a 20 cit. župního statutu.

č. 2903.

Domovské právo (Slovensko): Usnesení obce o přijetí do svazku obecního může ministr s plnou mocí pro správu Slovenska zrušiti z moci úřední jen tehdy, nemá-li osoba přijatá čsl. státního občanství.

(Nález ze dne 22. listopadu 1923 č. 19.882.)

Prejudikatura: Boh. 2323, 2346, 2500 adm. a j.

Věc: Andor B. v R. proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska stran domovské příslušnosti.

Výrok: Nařikané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Domovským listem z 2. listopadu 1921 potvrdila rada města Růžomberka, že st-l má v uvedené obci ode dne 1. ledna 1906 domovské právo na základě § 10 zák. čl. XXII z r. 1886 a usnesení obecního výboru z 28. září 1921 č. 4672/21.

Ministr pro Slov. nař. rozhodnutím tento domovský list z moci úřední zrušil jako protizákonný a nařídil, aby byl st-l vymazán ze seznamu příslušníků města R. z důvodu, že st-l nepřispívav nepřetržitě po dobu 4 let k břemenům města R., nesplnil podmínek § 10 uvedeného zák. čl. a proto nenabyl ve smyslu tohoto zák. ustanovení domovského práva v R.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss:

Jak z nař. rozhodnutí patrno, zrušil ministr domovský list st-lův z moci úřední.

Musí se tudíž nss podle své povinnosti zabývati především otázkou, byl-li ministr k takovémuto zákroku vůbec oprávněn. Ministr se na určité zákonné ustanovení, jež by ho k tomu zmocňovalo, v rozhodnutí svém neodvolal.

Poněvadž zrušovací právo ministrů ve sporných otázkách, povstávajících ve věcech, vypočtených v II. hlavě zák. čl. XXVI z r. 1896 — ke kterýmž věcem podle § 23 tohoto zák. čl. náleží také přijetí do svazku obecního, o něž tu nesporně jde — bylo podle § 20 téhož zák. čl. dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zrušeno, byl by mohl ministr svou kompetenci opříti jen o okolnost, že usnesení obce, na jehož základě

byl domovský list vydán, bylo absolutně zmatečné a že tudíž nemohlo ani pro st-le založiti právních účinků z důvodu, že st-l nebyl v době usnesení státním občanem čsl.

Je-li tomu tak v daném případě, není ze spisů správních patrno. Stížnost však tvrdí, že st-li přísluší domovské právo v R. již od roku 1905 na základě § 6 zák. čl. XXII. z r. 1886 a že zrušený domovský list jen potud byl nesprávný, že v něm místo § 6 byl uveden § 10 tohoto zák. čl. Kdyby bylo tvrzení toto správné, vzešla by otázka, zda st-l nestal se již ipse facto státním občanem čsl. ve smyslu § 1 č. 1 nebo § 1 č. 3 úst. zák. z 9. dubna 1920 č. 236 Sb. V kladném případě by žal. úřad nebyl býval oprávněn zrušiti usnesení obce vůbec, tedy ani kdyby v usnesení byl omylem uveden § 10 místo §u 6 zák. čl. XXII z r. 1886, poněvadž by usnesení to nebylo absolutně zmatečným, když st-l nebyl cizincem. Otázkou státního občanství st-lova se však žal. úřad nezabýval, veden jsa patrně právním názorem, že mu přísluší právo zrušovati usnesení obcí neomezeně. Tento názor jest ovšem podle toho, co shora uvedeno, nesprávný. Zůstalo tedy řízení správní neúplným a poněvadž se tak stalo z nesprávného právního názoru žal. úřadu, sluší nař. rozhodnutí zrušiti podle §u 7 zák. o ss.

č. 2904.

Státní občanství: Jednoroční lhůta opční podle čl. 8 brněnské smlouvy počala běžeti dnem 10. března 1921 a končila dnem 10. března 1922.

Administrativní řízení: Konec lhůty určené dle týdnů, měsíců nebo období, zabírajícího několik měsíců připadá i v řízení správním — pokud jinak stanoveno není — na den posledního týdne nebo měsíce, který svým pojmenováním nebo číslem se shoduje s počátečním dnem lhůty.

(Nález ze dne 23. listopadu 1923 č. 19.885).

Prejudikatura: Boh. 1940 adm.

Věc: Leopold K. v Brně proti ministerstvu vnitra o včasnosti opčního prohlášení.

Výrok: Nařízené rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost

Důvody: Rozhodnutím z 8. dubna 1922 odmítla zsp v Brně opční prohlášení st-lovo ve prospěch čsl. rep. podle čl. 8. brněnské smlouvy ze 7. června 1920 č. 107 Sb. z r. 1921 jakožto opožděné a tedy nepřípustné, poněvadž jednoroční opční lhůta ve smyslu uvedeného zákonného ustanovení počala dnem, kdy zmíněná smlouva nabyla působnosti t. j. dnem 10. března 1921 a uplynula tudíž dnem 9. března 1922, opční prohlášení však bylo podáno městské radě v Brně teprve dne 10. března 1922, tedy po uplynutí zákonné opční lhůty.

Min. vnitra v Praze rozhodnutím z 30. června 1922 odvolání st-lovu nevyhovělo z důvodu rozhodnutí prvé stolice.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss toto: